

indebærer det uden videre, at § 95 i aktieselskabsloven i stedet finder anvendelse på forsikringsselskaber, der er aktieselskaber. Med forslaget nr. 9 sikres det samtidig, at bestemmelsen også fortsat finder anvendelse på gensidige selskaber.

Til nr. 28

I forbindelse med overdragelse af danske forsikringsbestande tegnet af udenlandske EU-forsikrings-selskaber samt selskaber fra andre lande, der har gennemført Rådets 3. generationsdirektiver om forsikringsvirksomhed, foreslås indført en pligt til ved overdragelsen at informere de danske forsikringstagere herom.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse herom. Hvorvidt der tillige skal ske en offentliggørelse af beslutningen om overdragelsen, afhænger af reglerne i det overdragende selskabs hjemland.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, anses det for tilstrækkeligt, at Finanstilsynets redegørelse om overdragelsen alene offentliggøres i Statstidende og et landsdækkende dagblad.

Til nr. 29

Bestemmelsen foreslås ophævet som overflødig, idet 3. generationsdirektiverne nu er gennemført i samtlige EØS-lande. § 218 er herefter i overensstemmelse med lovens § 5, der angiver hvilke forsikrings-selskaber, der må udøve virksomhed her i landet.

Forsikringsselskaber, der har anmeldt sig her i landet i henhold til 2. skadesforsikringsdirektiv og 2. livsforsikringsdirektiv bevarer retten hertil, jf. art. 52, stk. 2, i 3. skadesforsikringsdirektiv og art. 48, stk. 2, i 3. livsforsikringsdirektiv.

Henvisningen til § 219 i nr. 3, sidste linie, foreslås ligeledes ophævet som overflødig, fordi filialvirksomhed, der ikke er omfattet af § 211, stk. 1, (3-lands-filialer), omfattes af § 218, nr. 2, sidste led, jf. bekendtgørelse nr. 491 af 7. juni 1994.

Såfremt der i medfør af § 219 vil blive fastsat regler for grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, der ikke er omfattet af § 213, stk. 1, vil § 218 blive ændret i konsekvens heraf, således at adgangen til at medvirke til at forsikringer tegnes i sådanne selskaber muliggøres.

Til nr. 30

Som konsekvens af gennemførelsen af 3. generationsdirektiverne om forsikringsvirksomhed er den pågældende bestemmelse overflødig.

Til nr. 31

Det foreslås at ændre § 240 c med henblik på at gennemføre eneudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Med ændringen foreslås desuden en omstrukturering af bestemmelsen for at gøre denne mere klar og entydig.

Det bemærkes, at partsbegrebet i den gældende § 240 c, stk. 6, foreslås indsat som ny selvstændig § 240 d.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Den ændrede formulering har ikke betydning for adgangen til aktindsigt, der fortsat er begrænset i henhold til § 14, 1. pkt. i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er indsat en præcisering af begrebet »Finanstilsynets ansatte«.

Præciseringen indsættes for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt »Finanstilsynets ansatte« kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelser præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte forsikringsselskabers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte forsikringsselskabernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må forsikringsselskaberne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videre giver fortrolige oplys-